

DZIAŁANIE SZATANA

W konsekwencji swego nieodwołalnego wyboru szatan jest zwrócony przeciw miłości Bożej i przeciw człowiekowi obdarowanemu niezwykłą godnością dziecka Bożego. Jego złowrogie działanie może być zwyczajne albo nadzwyczajne, kiedy to ujawnia się jego szczególna ingerencja.

DZIAŁANIE ZWYCZAJNE – wyraża się w podstępny zwodzeniu człowieka, by zło ukazać mu jako dobro. Takie zwodzenie nazywamy kuszeniem.

Pismo Święte potwierdza zgubny wpływ tego, o którym Jezus mówi, że «od początku był on zabójcą» (J 8, 44), a nawet usiłował odwrócić Jezusa od misji powierzonej Mu przez Ojca. «Syn Boży objawił się po to, aby zniszczyć dzieła diabła» (1 J 3, 8). Wśród jego dzieł najcięższe w konsekwencjach było kłamliwe uwiedzenie, które doprowadziło człowieka do nieposłuszeństwa Bogu. (KKK 394)

Diabeł stara się odwrócić człowieka od Boga i doprowadzić do nieposłuszeństwa, buntu i grzechu, by zagasić w nim światło prawdy i miłości.

Dodać jednak trzeba, że choć szatan „jest głównym sprawcą grzechu”, o czym przypomina choćby liturgia chrztu świętego, to jednak nie wszystkie rodzaje pokus mają pochodzenie demoniczne. Wiele z nich ma swoje źródło w osłabionej przez grzech naturze ludz-

kiej. Wynikają one także z codziennych sytuacji i interakcji ze środowiskiem, w którym człowiek przebywa.

Na skutek działania szatana we współczesnym świecie wielu ludzi przestaje liczyć się z prawem Bożym. Idą za pokusami władzy, pieniądza i przyjemności kosztem własnej godności i często za cenę krzywdy wyrządzanej bliźnim. Szatan tak zaciemnia spojrzenie człowieka, iż nie widzi on, jak wielką szkodę wyrządza sobie samemu. W taki sposób serce człowieka, które ma być mieszkaniem Boga, staje się miejscem przebywania szatana – w którym objawia się on bardziej lub mniej aktywnie.

Na diabelskie pokusy narażeni są nie tylko poszczególni ludzie, ale także różne kręgi społeczne i całe narody. Szatan ma oddane sobie stowarzyszenia i swoich „agentów” w życiu społecznym. Uchwalają oni prawa niezgodne z Dekalogiem, wyszydzają wiarę i moralność, atakują Kościół i jego nauczanie, szerzą ateizm, usiłują na wszelki sposób zatrzeć granicę pomiędzy dobrem a złem, propagują relatywizm moralny – a wprost: dziką wolność (czyli „swawolę”, przed którą przestrzegał św. Jan Paweł II), wyuzdanie, atakują godność małżeństwa i rodziny. Dlatego we współczesnej kulturze, którą św. Jan Paweł II nazywa „kulturą śmierci”, forsuje się na wszelkie sposoby ideologię gender, którą ksiądz kardynał Robert Sarah nazwał „lucyferiańską odmową przyjęcia od Boga natury nacechowanej płciowo”⁵. Obecnie natarczywie narzuca się ideologię LGBT. Sze-

⁵ Kardynał Robert Sarah, Spotkanie z katolikami w Mediolanie, 12 listopada 2019 r.

roko pojęta deprawacja dokonuje się nie tylko w życiu społecznym, gospodarczym i politycznym, ale także w świecie kultury, literatury i sztuki. Narzędziem zaś takiego działania stały się media, nierzadko działające tak, jakby były zaprzędane księciu kłamstwa.

Takie działanie ma swoje źródło w ateistycznym, wrogim katolicyzmowi hedonizmie, który propaguje kult przyjemności (głównie seksualnej, oderwanej od ofiarnej miłości), czyniąc z niej wartość najwyższą, oraz w sekularyzmie, który eliminuje z życia ludzkiego nadprzyrodzony wymiar rzeczywistości. Stąd wywodzi się „prawo” do mordowania milionów niewinnych istot ludzkich przez aborcję, eutanazję czy zbrodnicze manipulacje genetyczne stosowane w procedurach takich jak *in vitro*. Nic dziwnego, że współczesna kultura poddana wpływom Złego tak zaciekle atakuje chrześcijaństwo. Dlatego też w niektórych zlaicyzowanych państwach zakazuje się często publicznego noszenia i okazywania symboli religijnych, zaciemnia się i wypacza prawdę o istocie świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocy, a w ich miejsce wprowadza się kulty pogańskie i satanistyczne.

DZIAŁANIE NADZWYCZAJNE – jawne manifestowanie się demonów i ich niszczącej mocy. Dotyczy ono demonicznej ingerencji i ujawniania się złych duchów w konkretnych miejscach, przedmiotach, w ciałach ludzi i zwierząt. Oczywiście nie każde poniżej opisane cierpienie dotyczące osób jest zawsze spowodowane przez Złego; niekiedy dolegliwości pojawiające się w takich sytuacjach powinny być leczone przez

specjalistów z zakresu medycyny, a w przypadku zaburzeń emocjonalnych – przez psychoterapeutów czy psychiatrów, którzy respektują chrześcijańską koncepcję człowieka.

Działanie demoniczne może dotyczyć następujących sfer:

CIAŁO – cierpienia fizyczne spowodowane przez ataki demoniczne. Wiemy, że między innymi św. Jan Maria Vianney i św. Ojciec Pio byli dręczeni fizycznie przez złe duchy. Niektóre osoby znajdują na swoim ciele rany, które wyglądają tak, jakby były zadane ostrymi przedmiotami. Inni doświadczają różnego rodzaju dolegliwości – bólów głowy, brzucha, ucisku w klatce piersiowej czy karku, niemocy fizycznej, a także krwotoków i wymiotów. U jeszcze innych może dochodzić do różnego rodzaju zaburzeń fizycznych: niewyjaśnionych, tajemniczych dolegliwości, które uniemożliwiają normalne życie czy wręcz prowadzą do śmierci, na przykład niezdolności przyjmowania pokarmów. Przedziwne jest to, że badania medyczne nie wykazują żadnych przyczyn tych dolegliwości. Bardzo dotkliwym cierpieniem jest doświadczanie aktów seksualnych ze strony niewidzialnej osoby, mężczyzny lub kobiety – tzw. „nocny małżonek”.